

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci navrhovatele **J. C.**, v řízení zastoupeného Mgr. Antonínem Novákem, advokátem se sídlem Olomouc, Pavelčákova 6/11, proti odpůrkyni **Obci Ústín** se sídlem Ústín 9, v řízení zastoupené JUDr. Ing. Maxmiliánem Jaškou, advokátem se sídlem Olomouc, Legionářská 1085/8, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy,

t a k t o :

I. V textové části opatření obecné povahy – územním plánu Ústín č.j. VV/01/2010, bodě F.2. podmínky využití území, v odstavci nadepsaném Plocha přestavby: P1 **se zrušují** slova „stavební čára 10m od severní hrany pozemku“.

II. Ve zbytku se žaloba **zamítá**.

III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se podaným návrhem domáhá zrušení opatření obecné povahy – územního plánu odpůrkyně č.j. VV/01/2010 v těchto částech:

- a) v textové části v bodě F2 *Podmínky využití území*, rubrice B – *Plochy bydlení*, podrubrice B1 *Bydlení individuální*, subpodrubrice *Podmínky prostorového uspořádání*, ve větě *Plocha přestavby: P1 – max. 2 nadzemní podlaží, využitelné obytné podkroví, stavební čára 10m od hranice pozemku* tak, aby byla zrušena slova „stavební čára 10m od hranice pozemku“, a
- b) v textové i grafické části co do ustanovení týkajících se vymezení veřejně prospěšné stavby VD06 – *úprava křižovatky*.

Namítá, že je vlastníkem pozemku parc. č. st. X v k.ú. Ústín, kdy tento pozemek je územním plánem zahrnut do plochy přestavby P1 – *plocha přestavby* s tím, že se jedná o plochu určenou k bydlení, kde jako přípustné jsou uvedeny stavby pro bydlení, ubytovací a sociální zařízení, maloobchodní a stravovací služby atd. Konkrétně pro pozemek navrhovatele je stanoveno: *max. 2 nadzemní podlaží, využitelné obytné podkroví, stavební čára 10m od severní hranice pozemku*. Dále je využití navrhovatelova pozemku dotčeno vymezením veřejně prospěšné stavby VD06 – *Úprava křižovatky* s tím, že úprava křižovatky má být vyvolána jejím nevhodným tvarem a nedostatečnou šířkou vozovky komunikace, která bude jedním z nástupů do rozsáhlé plochy navržené k obytné zástavbě.

- 1) posunutí stavební čáry je podle navrhovatele zcela neodůvodněné a nesmyslné. V územním plánu není zdůvodněno, proč k tomuto posunu došlo, přestože stávající jednotná uliční čára se nachází na zcela jiné úrovni a právě na této dosavadní uliční čáře byla dříve umístěna stavba rodinného domu č.p. 88 na pozemku navrhovatele. Respektování nové stavební čáry by výstavbu na navrhovatelově pozemku znemožnilo (dále navrhovatel uvádí konkrétní skutečnosti možnosti umístění stavby na jeho pozemku, stav okolních staveb a jejich vliv na prosvětlení a proslunění nové stavby, byla-li by umístěna podle nové uliční čáry);
- 2) úprava křižovatky v sobě zahrnuje de facto rozšíření veřejného prostranství a zábor navrhovatelova pozemku v hloubce cca. 5m – znamená tak pro navrhovatele hrozbu vyvlastnění a zásadní omezení výstavby na jeho pozemku, příp. jiné využití tohoto pozemku. Úprava křižovatky by byla nákladná a vyžadovala by přeložky inženýrských sítí, zásadní úpravu terénu a zboření stávající zdi na pozemku navrhovatele, navíc neslouží a nemůže sloužit k naplnění

- jakéhokoli veřejného zájmu. Podle odborného posudku je navíc napojení účelové komunikace na silnici č. II/448 v této křižovatce vyhovující;
- 3) shora uvedenými částmi územního plánu nebyl respektován zákaz libovůle ani zásada proporcionality;
 - 4) navrhovatel vyčítá grafické části územního plánu nepřehlednost, kdy navrhovatel byl při veřejném projednání ujištěn zpracovatelem územního plánu, že se stávající využití jeho pozemku nemění, z grafické části není posunutí stavební čáry nikterak patrné, přičemž i úprava křižovatky je v grafické části územního plánu zakreslena nesrozumitelně. Z toho navrhovatel dovozuje, že byl zásadně omezen v možnosti podat námitky proti návrhu územního plánu;
 - 5) k posunutí stavební čáry ani k úpravě křižovatky se nijak nevyjádřil žádný z dotčených orgánů státní správy.

Odpůrkyně navrhuje zamítnutí návrhu.

- 1) tento návrhový bod se s účinností od 1.1.2013 stal bezpředmětným s ohledem na novelizaci § 43 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „stav. zák.“);
 - 2) podle návrhů a připomínek v průběhu pořizování územního plánu bylo vyhověno požadavkům na funkční určení ploch:
 - Z9 s předpokládaným počtem 21 rodinných domů,
 - Z10 s předpokládaným počtem 8 rodinných domů,
 - Z11 s předpokládaným počtem 2 rodinných domů,
 - P2 s předpokládaným počtem 23 bytových domů,
 - P3 veřejné prostranství k obslužnosti lokality P2,
 - P4 plocha pro drobnou výrobu a služby,všechny tyto plochy jsou soustředěny ve vzájemné těsné blízkosti, proto nutně potřebují přiměřené napojení na síť veřejných komunikací vč. silnice II/448; navržené dopravní řešení navíc představuje zajištění dopravní obslužnosti pro 1,3 ha přilehlých pozemků navrhovatele;
- dále odpůrkyně popisuje průběh pořizování a schvalování územního plánu, uplatněné námitky navrhovatele a jejich vypořádání a zdůrazňuje, že žádné námitky, které by tvořily předobraz návrhových bodů, navrhovatel neuplatnil v průběhu pořizování a schvalování územního plánu.

Krajský soud posoudil podaný návrh, kdy se nejprve zabýval odůvodněním napadených částí územního plánu, t.j. jejich přezkoumatelností.

K prvé z napadených částí územního plánu – vymezení stavební čáry – krajský soud z obsahu napadeného územního plánu zjistil, že tato regulace není ve stavebním plánu nikterak zdůvodněna.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví přitom opakovaně a neměnně judikují, že i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění); nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2008 č.j. 1 Ao 3/2008-136, Sb. NSS č. 1795/2009,

www.nssoud.cz). S touto ustálenou judikaturou se zdejší soud ztotožňuje a ani v projednávané věci neshledal důvody, pro které by se od ní měl odchýlit.

Za této situace krajský soud napadený územní plán v bodě F.2. podmínky využití území, v odstavci nadepsaném Plocha přestavby: P1 pro nepřekoumatelnost zrušil, aniž by se vymezením stavební čáry mohl zabývat věcně.

Co do druhé napadené části územního plánu – veřejně prospěšné stavby VD06 - *Úprava křižovatky* – krajský soud konstatuje, že tato regulace provedená územním plánem je v napadeném územním plánu zdůvodněna tak, že je nutno upravit nájezd na této křižovatce na silnici II/448 z důvodu výstavby 21 nových rodinných domů v přilehlé lokalitě Z9, aby byla zajištěna dostupnost území (str. 28 odůvodnění územního plánu) s tím, že úprava křižovatky je vyvolána nevhodným tvarem křižovatky a nedostatečnou šířkou vozovky komunikace, která bude jednou z nástupů do rozsáhlé plochy navržené k obytné zástavbě (str. 35 odůvodnění).

Za této situace, kdy soud respektuje i přiměřenost požadavků na detailnost odůvodnění územního plánu, jak byly vytčeny nálezem Ústavního soudu ze dne 7.5.2013 sp. zn. III. ÚS 1669/11 (nalis.usoud.cz), soud konstatuje, že předmětná regulace provedená napadeným územním plánem odůvodněna byla.

Soud proto dále uplatněné návrhové body týkající se křižovatky u Boží muky konfrontoval s obsahem podání uplatněného navrhovatelem v procesu projednání napadeného územního plánu.

Navrhovatel v procesu projednání napadeného územního plánu učinil společně s dalšími 5 osobami podání tohoto znění: *„Vzhledem k opětovnému projednávání návrhu územního plánu rádi bychom reagovali na aktivity vlastníka objektu na našich pozemcích. Považujeme za nutné sdělit, že naším cílem není pokračování současného ne hospodárného stavu, kdy na našich pozemcích stojí nevyužívané a zchátralé cizí stavby. Tyto stavby jsou již nefunkční pro živočišnou výrobu, ke které byly původně určeny a zároveň i nebezpečné z důvodu jejich stavu pro osoby pohybující se v blízkosti. Vlastník staveb, pan MVDr. L., chce využívat tyto stavby (kravíny) k účelům pěstování exotů a dalších drobných zvířat, která jsou cizí našemu prostředí. Nechceme, aby naše pozemky byly užívány takovýmto způsobem. Domníváme se po dřívějších zkušenostech, že rozsáhlý chov zvířectva by měl být situován do větší vzdálenosti od obce. Naším zájmem je, v souladu s předloženým návrhem územního plánu, využít naše pozemky jako plochy pro bydlení. Pro obec bude určitě mnohem prospěšnější, pokud budou na těchto pozemcích stát rodinné domky než neudržovaný areál chovu různorodého zvířectva.“*

Jiné podání navrhovatel v průběhu pořizování a schvalování územního plánu neučinil, a to ani při veřejném projednání dne 15.2.2010, jemuž byl přítomen, kde toliko proběhla diskuze k využívání staveb MVDr. L. a okolních pozemků.

Při konfrontaci navrhovatelova podání a nyní uplatněných návrhových bodů dospěl krajský soud k závěru, že návrhové body nemají žádný svůj předobraz v podání, jak jej navrhovatel uplatnil v procesu projednání napadeného územního plánu.

Ustálená rozhodovací praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví [srov. zejm. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116 (Rs 11/2010, Sb. NSS č. 2215/2011, www.nssoud.cz) a rozsudek ze dne 7.10.2011 č.j. 6 Ao 5/2011-43 (www.nssoud.cz)] přitom akcentuje, že u návrhových bodů, s jejichž obsahem navrhovatel neumožnil odpůrci se seznámit a tyto posoudit a vypořádat, je nutno zkoumat procesní pasivitu navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejících přijetí opatření obecné povahy; v případě přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy (podle § 101a a násl. s.ř.s.) z hlediska jeho proporcionality není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu na jedné straně a ochrany vlastnictví navrhovatelů na straně druhé, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatelů příslušný správní orgán - takovýto postup by byl rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace.

S těmito závěry se krajský soud – při zdůraznění subsidiární role správních soudů a zásady minimalizace soudních zásahů do veřejné správy – plně ztotožňuje a ani v nyní posuzované věci neshledává důvody, proč se od nich odchýlit. Za situace, kdy návrhové body č. 1), 2), 3) a 5), pokud se týká úpravy předmětné křižovatky, nenalézají žádný svůj předobraz v podání navrhovatele uplatněném v procesu projednání a přijímání napadeného územního plánu, zabýval se krajský soud otázkou, zda pasivita navrhovatele v době přijímání územního plánu byla způsobena objektivními či jinými okolnostmi, pro které by navrhovatelovu pasivitu nebylo možno klást navrhovateli k tíži.

Krajský soud se proto zabýval návrhovým bodem 4), v němž navrhovatel vytýká grafické části územního plánu nepřehlednost, kdy z grafické části nevyplývá posunutí stavební čáry a úprava křižovatky je v grafické části zakreslena nepřehledně, což mělo navrhovateli znemožnit podat řádné námitky.

Krajský soud konstatuje, že – seznámil-li by se navrhovatel řádně i s textovou částí územního plánu – pořizovatel územního plánu vymezil jednoznačně úpravu křižovatky na místě přilehlém navrhovatelovu pozemku s tím, že touto stavbou bude navrhovatelův pozemek dotčen, jakkoli to není detailně evidentní z grafické části (kde

to však k měřítku 1:5000 ani není technicky možné). Srozumitelnost textové části ostatně navrhovatel v návrhu ani nenapadá.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.11.2009, č.j. 9 Ao 2/2009-54, Sb. NSS č. 2008/2010, www.nssoud.cz) opakovaně a neměnně zdůrazňují, že jakkoli má územní plán dvě části (textovou a grafickou), obě se navzájem doplňují a žádné z nich nelze přiznat větší význam než druhé. S tímto názorem se ztotožňuje i podepsaný soud a nemá důvodu, proč by se měl od něj v nyní posuzované věci odchýlit.

Je na majiteli pozemku dotčeného územním plánem, aby – pokud tak chce učinit – v době pořizování a schvalování územního plánu zjistil, jaká opatření a funkční využití jsou pro jeho pozemek navrhována a aby v případě svého nesouhlasu podal vůči těmto opatřením či funkčnímu využití námitky. Neučiní-li tak z důvodů, které nemají objektivní charakter a nejedná-li se o důvody, pro které nelze pasivitu klást vlastníku pozemku k tíži, jedná se o jeho svobodnou volbu, jejíž důsledky nelze přičítat nikomu než jemu samotnému.

Pokud by navrhovatel při procesu tvorby územního plánu ověřoval plánované využití svého pozemku a opatření na něm, pak by prostým nahlédnutím do textové části zjistil bez jakýchkoli problémů zasažení tohoto pozemku úpravou křižovatky. Pak by mohl uplatnit námitky, kde by vyjádřil svůj soukromý záměr, který by byla odpůrkyně povinna poměřit podle § 18 stav. zák. se zájmem veřejným. Pokud navrhovatel nahlížel snad jen do grafické, nikoli do textové části územního plánu (kde je navíc úprava předmětné křižovatky také zakreslena), nelze toto jeho případné opomenutí přičítat odpůrkyni.

V posuzované věci bylo totiž z napadeného územního plánu zjištěno, že úprava předmětné křižovatky je v textové části územního plánu zmiňována vícekrát (jak již bylo též konstatováno shora), kdy u plochy přestavby P1 představované právě dotčeným pozemkem navrhovatele se uvádí (str. 29 odůvodnění územního plánu), že proluka se nachází v centrální části obce při silnici II/448, kde dojde k úpravě křižovatky se silnicí II/448. Textová část územního plánu pak v seznamu veřejně prospěšných staveb určuje jako dotčený stavbou *VD06 úprava křižovatky* výslovně i navrhovatelův pozemek. Umístění této veřejně prospěšné stavby je zcela zjevné i z grafické části územního plánu (*Výkres 1./6 Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací*). Navrhovateli přitom žádné překážky nebránily, aby své námitky uplatnil již v procesu přijímání územního plánu, jak také ve vztahu k jiným regulacím provedeným územním plánem učinil.

Krajský soud tedy uzavírá, že navrhovateli žádná objektivní překážka či jiná překážka, která by mu nebyla přičitatelná, nebránily, aby své námitky proti úpravě křižovatky u Boží muky uplatnil v procesu projednávání a přijímání předmětného územního plánu (a případně i dříve než na samém konci 3-leté lhůty k podání návrhu), protože by případné zrušení napadeného územního plánu bylo v rozporu s ochranou práv ostatních účastníků.

Proto dospěl krajský soud k závěru, že návrhové body 2) – 4) a část návrhového bodu 5), pokud se tento návrhový bod týkal úpravy křižovatky u Boží muky, jsou nedůvodné, a proto v této části návrh podle § 101d odst. 2 věty druhé

zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění, užitého dle § 64 s.ř.s. Navrhovatel se totiž domáhal zrušení dvou částí napadeného územního plánu, kdy co jedné z těchto částí byl procesně úspěšný a co do jedné z těchto částí procesně neúspěšný. Procesní úspěch a procesní neúspěch každého z účastníků řízení si jsou tedy rovny, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. srpna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu